

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deiparæ miracula, & beneficia in eos, qui jejunium, vel aliam
mortificationem in ejus honorem susceperere, n. 20

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Dei honorem delatum, confirmari potest tum exemplis complurium seu vitæ sanctorum, tum etiam miraculis, ac beneficijs in eorum utilitatem à Deipara exhibitis. quorum aliquot subjicienda existimaui, compluribus alijs omiffis, quæ in hoc opere, præsertim c. 34. ea de re commemorauimus.

S. Nicolaus Tolentinus. S. Nicolaus Tolentinus multis virtutibus, sed abstinentia in primis clarissimus 2. 4. & 6. feria, & in honorem B. Virginis, sabbato emel tantum cibum sumebat, solo pane, & aqua contentus. Surius in ejus vita, tom. 5.

S. Elisabetha Lusitana regina. S. Elisabetha Lusitana Regina inter jejunia, quæ plurima seruabat, & præter Quadragesimam, quam in honorem Deiparæ ante ejus Assumptionem, ut supra dixi, peragere consueuerat, in peruigilijs festorum B. Virginis, & singulis sextis ferijs, ab sabbato, jejunijs panis tantum, & aquæ vitam ægrè tolerabat, & ut est apud nostrum Petrum Perpinianam oratione i. laudationis in eandem.

Walterus de Burbach. Walterus de Burbach Virginis studiosissimus, de quo plura cap. 36. cum adhuc in seculo degeret omnium solemnitatem Deiparæ vigilijs jejunabat, ac panem tantum, & aqua vescabatur: sæpe etiam idem faciebat sextis ferijs ob reverentiam sabbati, postea Cisterciensem Ordinem complexus sancto sine quieuit, ex Casario libro 7. capite 39.

S. Didacus Complutensis. S. Didacus Complutensis Ordinis Minorum de Observantia à Sixto V. in Sanctorum Catalogum relatus, sabbatis, & festis B. Virginis peruigilijs idem panis tantum, & aquæ jejunijs peragebat, quemadmodum habetur in Chron. Minorum part. 3. lib. 5. c. 3.

S. Carolus Borromæus. S. Carolus Borromæus, quemadmodum cap. 35. memorauimus, in Deiparæ peruigilijs pane tantum, & aqua vescabatur, ac ieiunabat.

IMPERATORUM, ET REGVM IN Deiparam pietas sabbato, vel alijs eisdem dicatio diebus.

Henricus II. Anglorum Rex. Henricus II. Anglorum Rex, qui vixit circa annum 1170. singulis sabbatis ab hora nona in proximam feriam secundam singulis item Deiparæ peruigilijs iustitiam Anglis imperauit, teste Rogerio in Annal. Anglorum. Et sanè huic pietati, quam in Deiparam sequebatur, ascribi debet, quod de nece à suis S-

Rogerius in Annal. Anglorum.

Thomæ Cantuariensis martyri præclarissimo illata, tor doloris, ac poenitentia signa viuens, & moriens dederit, de quibus in vita S. Thomæ Cantuariensis apud Surius tom. 6. & uberior apud Baronium tom. 12. Annal. ad annum 1174 & 1189.

Surius

Henricus VIII. Imperator. Henricus VIII. Imperator non minus religione, quam armis præclarissimus, noctes coram Crucifixi imagine jejunijs peccata deflebat, eosque in pietate progressus fecit, ut quotidie communicaret. Is festo Assumptionis Dei partem die ab omnibus negotijs liber, cælestium contemplationi vacabat, quo die postea anno 1513. mortuus est.

Fridericus III. Imperator

Fridericus III. Imperator pridie Assumptionis cibo, & vino abstinebat.

Ludovicus II. Rex Gallorum. Ludovicus II. Rex Gallorum Deiparam non vulgari deuotione prosequabatur, nam quemadmodum c. 29. dixi, meridiano tempore per uniuersum regnum campanam ad Deiparam salutandam pullari imperat; Bononiensem Comitatum cum oppidis eidem consecrat; cumque grauius ægrotaret, dixit, sperare se non nisi die sabbati Virgini sacro moriturum, atque ita sabbato, qui in 30. diem Augusti incidit anno 1483. obiit, auctore Guagnino lib. 3. de rebus Francorum.

Guagnino de rebus Francorum.

DEIPARÆ MIRACULA, AC BENEFICIA in eos, qui jejunijs, vel aliam mortificationem in ejus honorem susceperunt.

Tridentina regione. Tridentina regione, quidam latronum Princeps in seleribus valdè famosus erat: is cum ob plurima perpetrata latrocinia, & hominum cædes salutis animæ spem omnem abjecisset, à monacho quodam Cisterciensi, qui ei sorte occurrit, in spem æternæ salutis erectus, persuasus est uno die hebdomadæ in Deiparæ honorem jejunare, & ab aliorum læsione abstinere: quod ille cupidè excepit, vixitque se die sabbati nihil gustaturum, ac neminem deprædaturum; idque sedulè seruare studuit quin etiam complures è sociorum manibus, ne bonis spoliarentur, vel interficerentur, in Deiparæ honorem seruauit. Cum verò Tridentum eo tempore ab hostibus per circuitum vastaretur, & satellites Ciuitatis die sabbati hostes insequerentur, hunc latronem propter diem sabbati inermem, seque tamen fortissimus

Corpus latronis jeiunabat sabbati Deiparæ cumulari curati.

missimus esset, minimè defendentem cum cæ-
 teris ceperunt, mox verò in Ciuitate agnitus,
 panibulo est addictus, cui Deipara magnam
 in morte procurauit contritionem peccato-
 rum, quæ coram omnibus fateri voluit, testa-
 tus se præter sabbati ieiunium, quod à Mona-
 cho didicerat, nihil boni unquam egisse. tan-
 dem extra urbem capite plexus, in eodem loco
 sepultus est. In sequenti nocte custodes por-
 tarum ciuitatis, circa illius tumultum quinque
 matronas aspexerunt, quæ corpus effoderant,
 & caput corpori aptantes, in fetetro purpura
 miræ texture instrato posuerunt, quarum qua-
 tuor candelas accensas in manibus habentes,
 feretrum gestabant. Quinta omnium claris-
 sima cum sua candela pone sequebatur, & cu-
 stodibus metu perterritis: D. cito, inquit, Epi-
 scopo vestro, ut Capellanum meum à vobis
 decollatum in tali loco Ecclesiæ sepeliat, &
 nominauit se; his itaque mane Episcopo re-
 nunciatis, ad locum cum Clero, & populo ac-
 cessit, purpuram deposuit, caput corpori uni-
 tum vidit, purpuram cuius textura humanum
 artificium excedebat, admiratur; hominemque
 illum honorificè in loco designato sepeliunt,
 quo miraculo adedè permoti sunt omnes, ut in
 ea Pròvincia, viz illius adulus sit, qui eius ex-
 emplo diem sabbati in honorem Virginis non
 jejundet. hæc Cæsarius lib. 7. c. 39. ex relatione
 cuiusdam Abbatis.

Cæsarius.

Huc referri possunt comptura Deiparæ
 miracula, quæ de sabbati ieiunio in hoc opere
 describuntur, præsertim illud, quod ad finem
 c. 39. ex Pelbarto retulimus.

Pelbartus
 Ieiunanti
 die sabbati
 purgatorij.
 poena per
 Deiparam
 minuen-
 tur.
 S. Brigitta

Quantum verò ejusmodi in honorem Dei-
 paræ ieiunium conferat apud tremendum
 Christi tribunal, perspicue apparet apud S.
 Brigittam libro 6. reuelat. cap. 39. ubi vir qui-
 dam ante Christi Domini tribunal productus,
 cum à dæmone acriter accusaretur, e contra-
 tiō à Deipara strenuè defenditur, quæ à filio pro-
 pter ieiunium, quod ille in vigilijs festinatum
 ipsius serbare solebat, & quia eius officium re-
 citarat, & quia in ejusdem Deiparæ honorem
 proprio ore decantarat, obtinuit, ut tres
 purgatorij poenæ eidem animæ imminue-
 rentur.

Aliud mor-
 tificationis
 genus in
 honorem
 Deiparæ.

Cæterum, quia non eam tantum morti-
 ficationem, quæ in ieiunijs, alijsque eiusce-
 modi carnis castigationibus, verum etiam
 eam, quæ in sceleribus, ac peccatis declinan-
 dis, vel in virtutum actibus exercendis po-

sita est, Deiparæ gratam esse diximus; ideo
 eius rei unum, vel alterum exemplum subi-
 ciemus.

Miles quidam diues cum ad Torneamen-
 tum in Nortmanniæ partibus celebrandum
 pergeret, & in oppido quodam hospitaretur à
 virgine quadam violanda, quæ appellabatur
 Maria, & virginitatem Deiparæ vouerat, cu-
 jusque pudicitiam ejus parens eidem militi
 ob paupertatem pecunie prostituerat; absti-
 nuit, ob reuerentiam Deiparæ, tum quia nox
 sabbati erat, tum quia Mariæ nomine vocabatur.
 quin etiam eandem virginem in Monaste-
 rijum monialium, quo inter eas virginitatem
 seruaret, confestim collocauit. verum cum
 post biduum in Torneamenti interfectus
 esset, Deiparæ ope in morte verè compunctus
 suorum scelerum contritionem diuino benefi-
 cio obtinuit, si quæ æternam metuit salutem,
 quod Virgine ipsa reuelante cognitum est. hæc
 ex Vincentio Beluacensi in specul. histo. lib. 7.
 c. 102. & 103.

Legitur in Chron. Priorum domus Car-
 thusiæ (quod tempore Guidonis V. Prioris
 dictæ domus creditur evenisse.) Conuersus
 quidam Carthusianus humili genere, ætate
 juvenis, moribus tamen generosis, ac viræ
 sanctitate proventus, studio Obedientiæ, Hu-
 militati, Mortificationi omnem, quam poterat
 operam adhibens, mundum sibi, seque mundo
 crucifixerat. Amori diuino, & memoriæ Matris
 Domini, ita se totum degouerat, ut ab ijs, qui
 vitam eius noissent, nihil scire judicaretur nisi
 Iesum Christum crucifixum, eiusque Genitricem.
 Nocte quadã jacebat in cella, cum ecce multis
 jam processu noctis eidem vigilanti, & celestia
 meditati, dæmonũ turba in specie porcorum
 agrestium apparuit, & per totã cellam discursu
 infano, rictu horrendo, dentibus longissimis
 ac veluti in necem ejus executis pauescens,
 & trementem hominem circumstabant: suaba-
 bat ille præ timore, & quasi jam jamque à bestiis
 discerpendus, nil nisi mortem ultimam præ-
 stolabatur. Inter hæc quendam humana spe-
 cie enormis magnitudinis dæmonum princi-
 pem cellam conspicit intrantem, ac porcos,
 quod illum non discerpissent desidia arguen-
 tem. At, inquit, porci, magno conatu id fa-
 cere tentavistis nihil potuimus. Ego, inquit ille,
 jam faciam, quod vos segnes minimè facere
 potuistis, & unicum ferream longis, ac recur-
 vis unguis terribilem, minaci manu præca-
 dens

Mortuo
 gmi dno
 sui cony
 catura
 cam pro
 merita
 Beluac
 Carthus
 Pruri
 mino Car
 Dicitur
 B. Virg
 Carthusa
 nati à d
 proccu
 per cent
 horat
 Opera
 serico
 corpor
 in hor
 B. Vir
 exerc

dens ad virum Dei discerpendum adaptat, eumque nimio timore penè mente excedere coegit, sed Deus, cui vir ille bonus sæpè dicebat: *Et ne nos in ducas in tentationem, sed libera nos à malo, tentationem tam duram non est passus ultra procedere, sed sua infinita misericordia liberauit eum à malo.* mox enim ve nequam ille vncum ferreum ad eum discerpendum extendit, statim beatissima Dei Genitrix misericordiae mater, in qua ille totam spem suam post Deum posuerat, visibiliter affuit, & virga leui manu pettena: Quomodo, inquit, hoc detestandi venire ausi fuistis? Non est hic vester, nec iam in aliquod contra eum poteritis prænalere. Dixit hoc: & dicto velocius totus ille nefandus coetus vt fumus euauit. post demonum fugam, hominem adhuc trementem, his consolata est verbis. Placet quod facis, tuique animi deuotionem Deo, mihi que gratam noueris, fac ergo quod facis, & de his ad meliora perseveranter proficere stude: & vt tibi aliquid singulare in mandatis tradam: *Stude visibus aieis: Operi manuum deuotus insiste: Amplexere abiectas vestes.* His ergo B. Virgo animatum hominem relinquens caelum repetijt. Ille autem, vt à B. Virgine iussus fuerat, mandata eius adimplere totis viribus vsque ad mortem nitebatur. hæc ferè ad verbum apud Petrum venerabilem Abbatem Cluniacensem lib. 2. miraculorum, cap. 29. quod idè extat apud Vincentium Beluacensem lib. 7. spec. hist. cap. 112. & in Specul. Exemplorum distin. 9. num. 113.

OPERA MISERICORDIÆ TVM
spiritualia, tum corporalia in ho-
norem Deiparæ.

23. Tertium caput eorum, quæ in obsequium Virginis fieri possunt, opera sunt misericordiae siue spiritualis, siue corporalis, quæ in proximo propter Deiparæ amorem conferuntur: & certè inter misericordiae corporalis opera recensere possumus.

- Primo, eleemosynam pecuniae, seu panis, & cibi, seu vestium in egenos erogare, vel conferre, praesertim cum ab eis nomine Virginis petitur.
2. Ministrare infirmis, ac pauperibus, qui in Nosocomijs degunt.
3. Visi. re. & iuuare eos, qui in publicis custodia, vel turremibus detinentur.

4. Dotem subministrare puellis subsidio necessario destitutis, vel vt in matrimonium collocentur, vel quod longè praestat, vt in cenobio sanctimonialium diuino obsequio mancipentur.

Sanè ipsa Virgo sanctissima beneficentiae in alios illustre exemplum nobis imitandum reliquit, cum enim hora dormitionis suae sacratissimæ instaret, auctore Metaphraste in oratione de vita & dormitione Deiparæ, ad Ioannem Apostolum ipsa aspiciens, cum pauca cum Deo esset locuta, deinde duas tunicas, inquit, quas toto vitae tempore habui tegumentum mei corporis, eas dari iubeo hisce duabus mulieribus, quas Virgines fuisse in fine illius orationis testatur hæc ille. Quomodo autem harum vestium, vna post quadringentos circiter annos Leonè I. Imperatore Constantiopolim delata, & magna cum reuerentia ibi sit reposita, supra cap. 29. diximus.

Alterum beneficentiae exemplum nobis exhibere dignata est Deipara; quippe quæ vna cum sancta Catharina Senensi, panes ad pauperum inopiam subleuandam, suis manibus conficere voluit: rem gestam ex eiusdem sanctae Catharinae vita huc ascribemus. Sancta Catharina Senensis, in magna tritici apud Senenses inopia, ex modica, & putida farina ne abijceretur, neve pauperes ex subsidio fraudarentur, suis ipsa manibus celerimè longa plures confecit panes, quam ex tantula farina fieri posse viderentur. in illis verò nullus sentiebatur factor: immò qui illis vescerantur, dicebant se nunquam tam grati saporis panes gustasse, & cum pauperibus, alijque permultis largissime distribuerentur: semper tamen in cista panaria multi supererant, vt multis hebdomadis consumi non possent à tam multis. Cumque hoc insigni miraculo aliqui permoti essent, ipsa secerò P. Raymundo suo Confessario dixit, beatissimam Virginem Deiparam multis sanctis, & Angelis comitatam sibi apparuisse, suisque manibus sacratissimis, vna secum panes composuisse, atque inde sic auctos fuisse. hæc in eius vita apud Iurium tomo 2.

24. Quare cum eiusmodi charitatis opera Deiparæ pergrata esse certum sit, mirum non est, si omnes pecuniam larga manu in Nosocomia, Orphanotrophia, & huiusmodi pauperum, & egenorum domicilia, sub Deiparæ nomine appellata, de quibus fusè e. 29. abundè

*Eiusdem
Deiparæ
exemplum
ex Metaphraste.*

*Eleemosyna nomine
distribuit
dos panes.
Deipara
cum S. Catharina
Senensi
confecit, illosque
multiplicat.
Vita S. Catharina
Senensis.*

Surius.

Opera misericordiae corporalis in honore B. Virginis recensenda.